

τοῦ συγγραφέως συμφωνοῦσα μετὰ τοῦ ἐκδότου τῆς ἐφημερίδος περὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ἀποζημιώσεως διὰ τὴν πρὸς δημοσίευσιν ἄδειαν. Αἱ σοβαρὰ ἐφημερίδες, ὁ Temps, η Republic Française, η Justice, τὸ Journal des Débats προτιμῶσιν ἀ δημοσιεύσας μᾶλλον μεταφράσεις ἀγγλικῶν, ἰταλικῶν καὶ ῥωσικῶν μυθιστορημάτων.

— Ἐν τῷ παρισίνῳ κοιμητηρίῳ τοῦ Περ Λασαίξ ἐνεκαίνισθη καθ' αὐτὰς μνημεῖον, ἀνεγερθὲν εἰς τιμὴν τῆς μνήμης τοῦ Θιέρσου. Τὸ μανσωλεῖον ἔχει σχῆμα ναύσκου, εἶνε δὲ ἐκ γρανίτου κατεσκευασμένον. Ἐπὶ τῶν πλευρῶν τοῦ μνημείου φέρονται ἐπιγραφαί, μνημονεύουσαι τὰ κυριότερα σημεῖα τοῦ πολιτικοῦ καὶ φιλολογικοῦ βίου τοῦ ἀνδρός.

— Ἰταλὸς μελοποιὸς συνήθεσε μελοδράμα, ὅπερ κατὰ τὸν προσεχῆ χειμῶνα θὰ παρασταθῇ συγχρόνως ἐπὶ δέκα καὶ ἐπὶ τεσσάρων θεάτρων. Μή τις ἐκ τούτου νομισθῇ ὅτι ὁ μελοποιὸς εἶνε διάσημος τις καλλιτέχνης. Πολλοὺ γε καὶ δεῖ! Ὁνομάζεται ἀπλῶς Φραγκέττη, εἶνε δὲ υἱὸς μυριοπλοῦτου Ἰταλοῦ, ὅστις ἐνωκίασε τὰ δέκα ἐπὶ τεσσάρων, ἵνα λάθῃ τὴν εὐχαρίστησιν τῷ ἴδιῳ τῷ ἔργον τοῦ υἱοῦ του καθιστάμενον γνωστὸν καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην. Ὁ φιλόστοργος πατὴρ τοῦ πρωτοπείρου συνθέτου προσέφερεν οὐ μικρὸν ποσὸν καὶ εἰς τὸ ἐν Νέα Ὑόρκη θεάτρων τοῦ Μελοδράματος, ἵνα μὴ στερηθῶσιν οἱ Ἀμερικανοὶ τῆς ἐκ τοῦ υἱικοῦ ἔργου ἀπολαύσεως.

Μετὰ μικρὸν δημοσιεύεται καὶ ὁ β' τόμος τῆς Ζωγραφείου Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης, τῆς ἐκδομένης ἐπιστασίᾳ τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου Κωνσταντινουπόλεως διὰ τῶν τόκων τῆς ἐκ 200,000 δραχμῶν δωρεᾶς, ἥν ἐπὶ τούτῳ ὁ ἱδρυτὴς αὐτῆς Χρυστάκης ἐφέντης Ζωγράφος κατέθετο παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ. Ὁ δεύτερος οὗτος τόμος περιέχει τὰς «Φοινίσσας» τοῦ Εὐριπίδου, οὗ τὴν ἐκδοσιν ἀνέλαθεν ὁ ἐπιφανὴς λόγιος καὶ πρῶν καθηγητῆς κ. Δ. Βερναρδάκης. Μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν «Φοινισσῶν» ἀρχεται ἡ ἐκτύπωσις τοῦ γ' τόμου τῆς Βιβλιοθήκης, ὅστις θέλει περιλάβει τὰ ἔργα τοῦ Ἡσιόδου μετὰ κριτικῶν καὶ ἐρμηνευτικῶν σημειώσεων καὶ προλεγομένων ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τοῦ Μονάχου γνωστοῦ ὕψηγητοῦ κ. Καρβόλου Σίττλ (Sittl). Ὁ ἐκδότης προτίθεται νὰ διατρέψῃ τὸν χειμῶνα ἐν Ἀθῆναις χάριν τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἔργου αὐτοῦ, ὅπερ εἶνε ἑλληνιστὶ συντεταγμένον.

— Εἰς τὸν ἐν Γερμανίᾳ διατρέθοντα ἔτι κ. Σλεῖμαν ἐπετρέπη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας νὰ ἐνεργήσῃ ἀνασκαφὰς ἐν Κυθῆροις πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ ἐν τῇ νήσῳ παναρχαίου ναοῦ τῆς Οὐρανίας Ἀροδίτης. Αἱ ἀνασκαφαὶ ἀρχονται κατὰ τὰ μέσα τοῦ ἐλευσομένου μηνός, ὁπότε ὁ κ. Σλεῖμαν ἐπανακάμπτει ἐκ Γερμανίας.

— Ὁ παρ' ἡμῖν μουσικὸς ἐκδότης κ. Ζαχ. Βελούδιος, ἀγγέλει τὴν ἐκδοσιν τεσσάρων μουσικῶν συνθέσεων τοῦ καθηγητοῦ τῆς μουσικῆς κ. Λαμπρίου, πολυτελῶς ἐκδοσμένων ἐν Παρίσι. Αἱ ἐκδόσεις αὗται εἰσι 1) ὁ βασιλικὸς ὕμνος «Χαῖρε βασιλεῦ Ἑλλήνων», ὁ ψαλὸς κατὰ τὴν πεντηκονταετηρίδα τοῦ Ἀρσκαίου, ἔχων ἐκτετυπωμένας καὶ τὰς εἰκόνας τῶν βασιλέων. 2) Ὁ βασιλικὸς κήπος, στροβιλικὸς ἀριερωμένος εἰς τὴν Α. Β. Υ. τὴν βασιλοπαιδα Ἀλεξάνδραν. 3) Ἡ Ἑλληνίς, μελωδία ἐπὶ στίχων τοῦ Βαλαωρίτου, καὶ 4) «Φύσα Βοριά μου, φύσα!» ναυτικὸν ᾄσμα (ποίησις Βαλαωρίτου).

— Ἐν Λιβόρνῳ, ὅπου ἀπὸ τινος διέτριβε πρὸς ἀνάρρωσιν, ἀπεβίωσεν ἡ διάσημος ἐν Φλωρεντίᾳ φιλόλογος καὶ συγγραφεὺς Μαργαρίτα Ἀλβάνη Μηνηιάττη. Γεννηθεῖσα ἐν Κερυύρᾳ ἐξ ἐπιφανῶν γονέων, ἦν σύζυγος τοῦ ἐν Φλωρεντίᾳ ἐγκαταστημένου διακεκριμένου καλλιτέχνου κ. Γ. Μηνηιάττη, καλλιτεχνήσαντος καὶ ἄλλας εἰκόνας καὶ τὴν παριστῶσαν τὸν ἥρωισμὸν τῶν σουλιωτῶν ἐν Ζαλόγκῳ. Πολύγλωττος δὲ οὖσα συνέγραψεν ἰταλίστι, γαλλίστι καὶ ἀγγλίστι διαφόρους μελέτας, ἰδίως δὲ γαλλίστι περὶ τῆς μουσικῆς τοῦ Βάγνερ, περὶ τῆς βυζαντιακῆς καλλιτεχνίας καὶ ἀγγλίστι περὶ τοῦ Δάντου. Τελευταῖον αὐτῆς ἔργον εἶνε τὸ περὶ τοῦ Κορρηγίου καὶ τῶν ἔργων αὐτοῦ μεγάλως ἐπαινεθὲν ἐν τῇ ἐσπερίᾳ καὶ ὑπὸ τοῦ Γλάδστονως ἔνεκα δὲ τοῦ συγγράμματος τούτου ἡ πατρίς τοῦ διασημοῦ Ἰταλοῦ Ζωγράφου τιμῶσα τὴν παιδείαν τῆς, κατέγραψεν αὐτὴν πολιτίδα. Διαφόρους αὐτῆς φιλολογικὰς διατριβὰς ἐδημοσίευσεν κατὰ καιροῦς καὶ ἐν τῷ «Ἀττικῷ Ἡμερολόγιῳ» τοῦ κ. Ἀσωπίου.

— Ἡ ἐπιτροπὴ, ἡ σχηματισθεῖσα ἐν Ἰταλίᾳ πρὸς ἀνεγερσιν ἀνδριάντος εἰς τὸν ποιητὴν Φώσκολον, πρόκειται νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ζάκυνθον, ἵνα θέσῃ ἐπισήμως τὴν προτομὴν τοῦ ποιητοῦ, τὴν δαπάναν τοῦ μαρκασιῶ Colocci κατασκευασθεῖσαν ἐν Ἰταλίᾳ, ἐπὶ τῆς προμετωπίδος τοῦ ἐν Ζακύνθῳ γενεθλίου αὐτοῦ οἴκου.

— Ἐν Μυτιλήνῃ κατετέθη μετ' ἐπισιμότητος ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ γυμνασίου, ὅπερ ἀνεγείρεται δαπάναις εὐγενοῦς Λεσβίου, τοῦ πρὸ τριετίας ἀποθανόντος Μιτρίλεια, καταλιπόντος πρὸς τούτο 8,000 εἰκοσάφραγκα. Τὸν θεμέλιον λίθον κατέθεκεν ὁ πρῶν πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Καλλίνικος καὶ ὁ ἀντιπροσωπεύων τὸν μητροπολίτην Μυτιλήνης πρωθιερεὺς κ. Νικηφόρος ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ διοικητοῦ, τοῦ ὑποπροέξοντος τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἄλλων τοπικῶν ἀρχῶν, κατὰλληλον δὲ λόγον ἐφεφώνησεν ὁ πρῶν καθηγητῆς ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ κ. Δ. Βερναρδάκης.

— Ἐξεδόθη τὸ Δ' τεύχος τῆς «Μηχανικῆς Ἐπιθεωρήσεως», ἀρίστου περιοδικοῦ συγγράμματος, ἐκδομένου ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ κ. Ἡλία Ἀγγελουπόλου, τῇ συνεργασίᾳ πολλῶν μηχανικῶν. Περιεχόμενα αὐτοῦ: Διμὴν Πατρῶν ὑπὸ Α. Βλάσση, ἐπιθεωρητοῦ τῶν δημοσίων ἔργων. — Ὀλίγα τινὰ περὶ συντηρήσεως τοῦ ὁδοστρώματος τῶν ὁδῶν ὑπὸ Ν. Πανζεῖρη, νομομηχανικοῦ. — Μελέτῃ ἐπὶ τῶν νεωτέρων κτιρίων τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ Ι. Μπῶν, μηχανικοῦ τοῦ δήμου Ἀθηναίων. — Περὶ γραφικῶν μεθόδων ὑπὸ Ν. Παλαμᾶ, μηχανικοῦ. — Συντηρήσις τῆς ξυλείας δι' ἀπλοποιηθείσης ἐμπλήσεως. — Πίναξ. Προσωπικὸν κατὰ τμήματα τῆς διευθύνσεως τῶν δημοσίων ἔργων. — Διάφορα.

Ἐν τέλει προσήρτησαν δύο μεγάλοι λιθογραφικοὶ πίνακες, παριστῶντες τὸν λιμένα Πατρῶν μετὰ τῶν προτεινόμενων τροποποιήσεων ὑπὸ τοῦ κ. Α. Βλάσση.

Ἡ ἐξάμηνος συνδρομὴ τῆς «Μηχανικῆς Ἐπιθεωρήσεως» εἶνε δι' ὅλην μὲν τὴν Ἑλλάδα δραχ. 12, διὰ δὲ τὸ ἐξωτερικὸν φρ 19.

## ΣΜΙΔΙΤΙΟΥ ΕΠΙΤΟΜΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Ἐπιδιωρθωμένον πρὸς χρῆσιν πατρὸς Ἑλλήνος

ΥΠΟ

Α. Ν. ΓΙΑΝΝΑΡΗ.

Μετὰ τοῦ σημερινοῦ φύλλου τῆς «Ἐστίας» ἀποστέλλεται εἰς τοὺς συνδρομητὰς αὐτῆς Ἀγγελία περὶ ἐκδόσεως τοῦ Ἐπιτόμου Λεξικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης Ι. Σμιδιτίου, ἐπιδιωρθωθέντος ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Α. Ν. Γιανναρῆ. Τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἔργου ἀνέλαθεν ὁ δραστήριος καὶ ἐπιχειρηματικὸς ἐκδότης κ. Ἀνέστης Κωνσταντινίδης, ὁ φιλοτιμούμενος νὰ ἀναπληρῇ πᾶσαν ἑλλειψιν ὑπάρχουσαν ἐν τῇ γλώσσῃ ἡμῶν. Ὄντως δὲ λίαν ἐπαισθητὴ ἦτο ἡ ἑλλειψίς τοιούτου Ἐπιτόμου Λεξικοῦ, ὅπερ προχείρως νὰ ἐπαρκεῖ εἰς τὰς ἀνάγκας οὐ μόνον τῶν ἐργαζομένων λογίων, ἀλλὰ καὶ παντὸς ἐπιθυμοῦντος νὰ γράφῃ ἀπταιστως τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Πολλὰκις, ὡς ὁρθὸς σημειοῦται ἐν τῇ Ἀγγελίᾳ, ὁ ἐγγράμματος βιομηχανος, ἔμπορος, ὁπάλλληλος, χειρῶναξ, ἐργάτης, γεωργὸς ἀναγινώσκων εἴτε ἐφημερίδας εἴτε βιβλία, εἴτε ἄλλο τι οἷον δὴποτε ἀνάγνωσμα, προσκόπτει ἀμφιβάλλον ἢ ἀγνοῶν παντάπασιν τὴν σημασίαν ἢ τὴν κυρίαν ἔννοιαν πολλῶν λέξεων, οὐδὲν δὲ πρόχειρον βοήθημα κείνηται πρὸς λύσιν τοιούτων συγνάκις ἀναφορῶν ἀπορίων. Πλὴν τούτων καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ μαθηταὶ τῶν Σχολείων καὶ Γυμνασίων, οἱ φοιτηταί, οἱ δημοσιογράφοι καὶ καθ' ὅλου εἰπεῖν ἡ τάξις τῶν λογίων, ἢ τούντες συνήθως τὴν σημασίαν ἢ ὀρθογραφίαν λέξεώς τινας, τύπου ἢ φράσεως, ἀδυνατοῦσι νὰ χρονοτριβῶσι καταφεύγοντες εἰς οὐκ ὀρθὰ καὶ δυσμεταχειρίστα Λεξικά, τὰ ὅποια ἄλλως δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι πάντοτε πρόχειρα ἐπὶ τοῦ γραφείου ἢ τῆς τραπεζῆς τῶν ἢ νὰ φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν.

Ταύτην τὴν ἑλλειψιν πρόκειται νὰ πληρώσῃ ἡ ἐκδοσις τοῦ χρησιμωτάτου λεξικοῦ τοῦ Σμιδιτίου, οὗ τινος τὴν βελ-

